

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 64/2016
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.В., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.В., адвоката С.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 156/13 од 07.05.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 37/15 од 08.09.2015. године, у седници већа одржаној 04.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.В., адвоката С.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 156/13 од 07.05.2015. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 37/15 од 08.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 156/13 од 07.05.2015. године окривљени Д.В. је оглашен кривим да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122 став 2. у вези став 1. КЗ, за која му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у временском периоду од једне године не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 5.000,00 динара и судски паушал у износу од 2.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом оштећена М.Р. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 37/15 од 08.09.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.В., а пресуда Основног суда у Сомбору К 156/13 од 07.05.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног Д.В., адвокат С.Т., због повреда закона из чл. 16, 428. и 460. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде

и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду и нареди да се поновни поступак одржи пред другим судијом.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП.

Како из списка предмета и то из доставнице произилази да је окривљени Д.В. пресуду Вишег суда у Сомбору Кж1 37/15 од 08.09.2015. године, лично примио 18.09.2015. године, а да је његов бранилац, адвокат С.Т., захтев за заштиту законитости против наведених пресуда поднео 26.10.2015. године, дакле по протеку законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио као неблаговремен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.